

2. Treba li članak 314. Direktive 2006/112 shvatiti i tumačiti na način da znači da, iako je na računu PDV-a iskazano da je roba izuzeta od PDV-a (članak 226. stavak 11. Direktive 2006/112), i/ili prodavatelj je primijenio maržni sustav da bi isporučio robu (članak 226. stavak 14. Direktive 2006/112), porezni obveznik stječe pravo na primjenu maržnog sustava PDV-a samo kad isporučitelj robe stvarno primijeni maržni sustav i valjano ispuni svoje obveze u području plaćanja PDV-a (plati PDV prema maržnom sustavu u svojoj državi)?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006 L 347, str. 1. (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

Žalba koju je 1. prosinca 2015. podnio VSM Geneesmiddelen BV protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 16. rujna 2015. u predmetu T-578/14, VSM Geneesmiddelen BV protiv Europske komisije

(Predmet C-637/15 P)

(2016/C 048/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: VSM Geneesmiddelen BV (zastupnik: U. Grundmann, *Rechtsanwalt*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine rješenje Općeg suda (osmo vijeće) u predmetu T-578/14 od 16. rujna 2015., dostavljeno telefaksom 21. rujna 2015.
- poništi odluku predsjednika vijeća o neuključivanju dopisa podnesenih 22. srpnja 2015. i 24. srpnja 2015. u spis predmeta T-578/14, dostavljen 21. rujna 2015.
- utvrdi da je Komisija nezakonito propustila pokrenuti postupak ocjene zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih tvari od strane Europske agencije za sigurnost hrane u skladu s postupkom predviđenim člankom 13. stavkom 3. Uredbe (EZ) 1924/2006 od 1. kolovoza 2014., i, podredno, poništi odluku koja je navodno sadržana u dopisu Komisije od 29. lipnja 2014. o neprovođenju ocjene zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih tvari od strane EFSA-e u skladu s postupkom predviđenim člankom 13. prije 1. kolovoza 2014.
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U skladu s člankom 13. stavkom 3. Uredbe o zdravstvenim tvrdnjama, Europska je Komisija bila dužna donijeti popis dozvoljenih tvrdnji u pogledu tvari korištenih u hrani najkasnije do 31. siječnja 2010. U okviru donošenja takvog popisa Europska agencija za sigurnost hrane (EFSA) je bila zadužena za ocjenu zdravstvenih tvrdnji koje su dostavile države članice. Međutim, u rujnu 2010., Komisija je objavila da će ukinuti i preispitati postupak ocjene tvrdnji u pogledu biljnih tvari, te je EFSA prestala ispitivati te tvrdnje. Komisija je prekinula samo postupak ocjene u pogledu biljnih tvari, ali ne i postupak u pogledu sličnih kemijskih tvari.

VSM Geneesmiddelen B.V. je dopisom od 23. travnja 2014. zatražio od Komisije da EFSA-i naloži da bez odlaganja nastavi ocjenu zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih tvari korištenih u hrani, s obzirom da ga teško pogađa zastoj i nedostatak pravne sigurnosti u području zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih tvari korištenih u hrani. Veći broj zdravstvenih tvrdnji podnesenih Europskoj komisiji odnosi se na biljne tvari koje se koriste u paleti proizvoda VSM Geneesmiddelen B.V. Među njima su tvrdnje za koprivu/*urtica* (tvrdnje 2346, 2498 i 2787), gospinu travu/*hypericum perforatum* (tvrdnje 2272 i 2273), matičnjak (tvrdnje 3712, 3713, 2087, 2303 i 2848) i vješticiju ljesku/*hamamelis virginiana* (tvrdnja 3383). EFSA još nije ocijenila niti jednu od tih tvrdnji, te one prema tome nisu uključene u Komisijin popis sukladno članku 13. stavku 3. Uredbe o zdravstvenim tvrdnjama.

Nadležni je povjerenik dopisom od 19. lipnja 2014. izvjestio žalitelja da su države članice i dionici Komisiji izrazili zabrinutost zbog različitog tretmana proizvoda koji sadrže takve tvari prema zakonodavstvu o zdravstvenim tvrdnjama, s jedne strane kad se radi o hrani, a s druge strane o tradicionalnim biljnim medicinskim proizvodima. Povjerenik je izvjestio žalitelja da u ovom trenutku Komisija neće provoditi ocjenu zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih proizvoda jer joj je potrebno vrijeme da odredi koji je najbolji način za potrebno djelovanje.

Budući da povjerenikov odgovor žalitelju nije bio prihvatljiv, njegov je pravni zastupnik 8. srpnja 2014. povjereniku poslao novi dopis, određivši rok za provođenje ocjene zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih proizvoda od strane EFSA-a, koji je istjecao 31. srpnja 2014. Komisija nije odgovorila na ovaj dopis.

Žalitelj je pokrenuo postupak pred Općim sudom zahtijevajući od njega da utvrdi da je Komisija nezakonito propustila pokrenuti ocjenu zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih tvari od strane EFSA-e i, podredno, da poništi odluku o neprovođenju ocjene zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih tvari od strane EFSA-e. Opći je sud rješenjem od 16. rujna 2015. u predmetu T-578/14 tužbu odbacio kao nedopuštenu. Ovom žalbom žalitelj traži da Sud ukine spomenuto rješenje Općeg suda i donese odluku koja se tražila tužbom pred Općim sudom.

Usto što je Opći sud povrijedio pravo Unije u spomenutom rješenju, pobijana odluka sadrži postupovne povrede koje negativno utječu na žaliteljeve interese. Opći je sud utvrdio da je tužba nedopuštena jer (i) tužitelj nije poštovao zakonske rokove; (ii) žalitelj nije u dovoljnoj mjeri dokazao svoj interes za pokretanje postupka; (iii) su prijelazne mjere iz članka 28. Uredbe br. 1924/2006 dovoljne za zaštitu subjekata u prehrambenoj industriji i oni ne bi imali konačne koristi od donošenja konačnog popisa dozvoljenih zdravstvenih tvrdnji za subjekte u prehrambenoj industriji, i (iv) odredbe Uredbe o zdravstvenim tvrdnjama daju diskrecijsku ovlast Komisiji da odredi vremenski okvir u kojem će donijeti popis dopuštenih tvrdnji, te Komisija pritom raspolaže širokom diskrecijskom ovlasti. Ta utvrđenja Općeg suda krše UFEU, Povelju Europske unije o temeljnim pravima i drugo pravo Unije.

Komisija ne raspolaže širokom diskrecijskom ovlasti prilikom odlučivanja kada i kako djelovati. U članku 13. stavku 3. Uredbe br. 1924/2006 se navodi da se Komisija treba konzultirati s EFSA-om prije donošenja bilo kakve odluke, te da treba donijeti popis do 31. siječnja 2010. Komisija nema nikakvu diskrecijsku ovlast ni u pogledu konzultacija s EFSA-om ni što se tiče donošenja popisa do 31. siječnja 2010. Argumenti Općeg suda nisu valjani. Isto kao što države članice trebaju usvojiti sadržaj direktiva Europske unije u roku određenom u direktivi, te su prema tome obvezane europskim pravom, isto vrijedi i za Europsku komisiju koja je također obvezana rokovima iz uredbe. Ako se nepoštovanje rokova od strane država članica smatra jasnom povredom prava Europske unije, isto vrijedi i za Komisijino nepoštovanje rokova iz Uredbe o zdravstvenim tvrdnjama.

Opći je sud pogriješio utvrdivši da su subjekti u prehrambenoj industriji, poput žalitelja, zaštićeni prijelaznim mjerama. Članak 28. stavak 5. Uredbe izravno upućuje na članak 13. stavak 3. Uredbe što znači da su prijelazne mjere završile najkasnije 31. siječnja 2010. Moglo bi se smatrati prihvatljivim nepoštovanje tog roka i primjena prijelaznih mjera nekoliko mjeseci nakon 31. siječnja 2010., ali prekoračenje zakonskog roka u trajanju od šest godina nije u skladu s ciljevima same Uredbe o zdravstvenim tvrdnjama.

Budući je žalitelj uputio tvrdnje koje trenutno ispituje EFSA, on je izravno zainteresiran te je prema tome ovlašten podnijeti tužbu protiv Komisije. Na ovaj se slučaj primjenjuju argumenti Općeg suda u predmetu T-296/12.

Žalitelj je poštovao sve rokove iz članka 265. i 263. UFEU-a. Opći je sud povrijedio žaliteljevo pravo na učinkovitu sudsku zaštitu, u skladu s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. prosinca 2015. uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber)
(Ujedinjena Kraljevina) – Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements protiv
Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs**

(Predmet C-646/15)

(2016/C 048/28)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements

Tuženik: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu sa slobodom poslovnog nastana, slobodnim kretanjem kapitala ili slobodom pružanja usluga da država članica donese i zadrži zakonodavstvo poput članka 80. Taxation of Chargeable Gains Act iz 1997. prema kojem se obračunava porez na neostvorenu dobit u vrijednosti imovine obuhvaćene uzajamnim fondom, ako ulagači u fond u bilo kojem trenutku više nemaju prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici?
2. Pod pretpostavkom da takav obračun poreza ograničava ostvarivanje predmetne slobode, je li on opravdan u skladu s ujednačenom podjelom porezne ovlasti i je li proporcionalan kada zakonodavstvo ulagačima ne daje mogućnost odgode plaćanja poreza ni obročnog plaćanja, niti uzima u obzir možebitno naknadno smanjenje vrijednosti imovine fonda.
3. Je li u pitanju neka od temeljnih sloboda kada država članica oporezuje neostvorenu kapitalnu dobit zbog povećanja vrijednosti imovine koju drže fondovi u trenutku kada je većina ulagača prestala imati prebivalište ili uobičajeno boravište u toj državi članici?